

[Hauch.]

det var en Opfattelse, som ogsaa havde sin Berettigelse i Dag. Jeg vil gerne spørge den højtærede Statsminister, om Socialdemokratiet har ændret sin Anskuelse paa dette Punkt fra 1920, da man lod Ordføreren sige, hvad jeg her har citeret, til i Dag.

Der er blevet gjort opmærksom paa her, at Vælgerne skulde — det var Folkeafstemningens Idé — saa vidt muligt staa frit. Det forekommer mig, at den højtærede Statsminister skylder Vælgerne den Frihed at sige, at naturligvis vil man tage Spørgsmaalet op om Gennemførelsen af en Grundlov, som Partierne kunde enes om, dersom det skulde vise sig, at Folkeafstemningen gaar dette Forslag imod. Hvad skal en Udtalelse til som den, den højtærede Statsminister er fremkommet med, hvis det ikke er Hensigten med den at sige til Vælgerne: Nu skal I benytte Lejligheden, for I faar den ikke mere! Det vilde ikke være rigtigt at paalægge Vælgerne den Tvang, som knytter sig til en Udtalelse af denne Art, og navnlig en Udtalelse af en Mand med en Autoritet som den, Statsministeren raader over over for sine Meningsfæller. Kunde vi nu ikke lade Befolkningen staa ganske frit over for det Forslag og tilsige den, at vi naturligvis paa Rigsdagen vil fortsætte vort politiske Arbejde i Fremtiden ganske uden Hensyn til, hvordan denne Folkeafstemning falder ud, ogsaa med Henblik paa de Forandringer, som det kan være nødvendigt at gennemføre ved en ny Grundlov. Jeg synes ikke, at den højtærede Statsminister i denne Sag optræder i den Aand, som er Folkeafstemningens, naar Statsministeren søger at sige til Befolkningen, at dersom Forslaget falder nu, kan det Spørgsmaal overhovedet ikke rejses i den nærmeste Tid. Det bliver et Tvangsmoment over for Vælgerne, som jeg synes Statsministeren er uberettiget til at fremføre.

Jeg vil dernæst gerne gøre et Par Bemærkninger til andre ærede Talere. Det ærede 1ste Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) lovpriste i sin Tale den nye Grundlov. Jeg hørte meget opmærksomt efter, og jeg konstaterede med megen Interesse, at de Bestemmelser, som det ærede Medlem fremhævede som Fordele ved den nye Grundlov, allesammen var saadanne Ændringer, som man vilde have kunnet opnaa ved Samarbejde mellem alle de fire store Partier paa Rigsdagen — lige akkurat med Undtagelse af een. Og det var jo heller ikke uinteressant, hvad det var for en. Det var nemlig Spørgs-

maalet om 23 Aars Valgretsaldere. Det er muligt, at der inden for Det konservative Folkeparti hersker en saadan Begejstring for Nedsættelse af Valgretsaldere fra 25 til 23 Aar baade ved Valg til Rigsdagen og til de kommunale Raad, at det kan foranledige, at Vælgere med konservativ Indstilling i stort Tal søger hen og stemmer for denne Grundlov, men jeg vil dog betvivle det.

Saa vidt jeg forstod det ærede Medlem, var der i Virkeligheden ingen anden dybtgaaende Forskel mellem hans og min Opfattelse med Hensyn til det Forslag, som nu skal gennemføres, og det Forslag, som der havde været Mulighed for at faa gennemført, og jeg vil nu tillade mig at betvivle, at det skulde give Anledning til nogen særlig Begejstring hos konservative Vælgere, at de faar Lejlighed til at erfare, at det eneste, der i Virkeligheden er at hente, naar man ikke kan samle Rigsdagens fire store Partier i denne Sag, er Nedsættelsen af Valgretsaldere fra 25 til 23 Aar. Jeg haaber, at det ærede Medlem i sin Agitation for Gennemførelsen af den nye Grundlov vil lægge Hovedvægten paa samme Sted, som han har gjort det her i Dag — saa føler jeg mig overbevist om, at mange konservative Vælgere vil finde det naturligere at vente med Gennemførelsen af denne Grundlov fremfor at haste med den.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Veistrup) udtalte, at han saa paa Sagen med Sindsro. Ja, det vil jeg godt tro, for jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem sagde, at skulde det ske, at Folkeafstemningen gik Grundlovsforslaget imod, vilde man da være sikker paa at være stærk, set fra et radikalt-socialdemokratisk Synspunkt, her i dette høje Ting i de første 8 Aar. Jeg ved ikke, om jeg deri skal se en Tilkendegivelse af, at det ærede Medlem føler sig overbevist om, at han i de kommende 8 Aar vil være knyttet til Socialdemokratiet paa samme Maade som nu — ellers vilde der jo ikke være den rette Baggrund for en saadan Udtalelse. Men det er maaske det, det ærede Medlem har haft i Tankerne, og saa er det naturligvis rigtigt, at det nuværende Landsting i de kommende 8 Aar vil høste Frugterne af det Valg, der sidst fandt Sted. Jeg havde betvivlet, at man inden for det radikale Parti følte sig saa sikker med Hensyn til den politiske Fremtid, at man følte sig tryk ved at være knyttet til Socialdemokratiet i de kommende 8 Aar. Jeg kunde tænke mig, at det kunde faa Ende meget hurtigere, og saa